

Dokument z posiedzenia

A9-0444/2023

14.12.2023

SPRAWOZDANIE

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1467/97 w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu
(COM(2023)0241 – C9-0172/2023 – 2023/0137(CNS))

Komisja Gospodarcza i Monetarna

Sprawozdawczynie: Esther de Lange, Margarida Marques

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu)

Poprawki do projektu aktu

Poprawki Parlamentu w postaci dwóch kolumn

Skreślenia zaznacza się *wytluszczonym drukiem i kursywą* w lewej kolumnie. Zmianę brzmienia zaznacza się *wytluszczonym drukiem i kursywą* w obu kolumnach. Nowy tekst zaznacza się *wytluszczonym drukiem i kursywą* w prawej kolumnie.

Pierwszy i drugi wiersz nagłówka każdej poprawki wskazuje element rozpatrywanego projektu aktu, którego dotyczy poprawka. Jeżeli poprawka odnosi się do obowiązującego aktu, do którego zmiany zmierza projekt aktu, nagłówek zawiera dodatkowo trzeci wiersz, w którym wskazuje się odpowiednio obowiązujący akt i przepis, którego dotyczy poprawka.

Poprawki Parlamentu w postaci tekstu skonsolidowanego

Nowe fragmenty tekstu zaznacza się *wytluszczonym drukiem i kursywą*. Fragmenty tekstu, które zostały skreślone, zaznacza się za pomocą symbolu lub przekreśla. Zmianę brzmienia zaznacza się przez wyróżnienie nowego tekstu *wytluszczonym drukiem i kursywą* i usunięcie lub przekreślenie zastąpionego tekstu.

Tytułem wyjątku nie zaznacza się zmian o charakterze ściśle technicznym wprowadzonych przez służby w celu opracowania końcowej wersji tekstu.

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	4
PISMO KOMISJI BUDŻETOWEJ	21
ZAŁĄCZNIK: PODMIOTY LUB OSOBY, OD KTÓRYCH SPRAWOZDAWCZYNI OTRZYMAŁY INFORMACJE	23
PROCEDURA W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	25
GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	26

PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1467/97 w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu

(COM(2023)0241 – C9-0172/2023 – 2023/0137(CNS))

(Specjalna procedura ustawodawcza – konsultacja)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2023)0241),
 - uwzględniając art. 126 ust. 14 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C9-0172/2023),
 - uwzględniając art. 82 Regulaminu,
 - uwzględniając pismo przesłane przez Komisję Budżetową,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A9-0444/2023),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 293 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 3. zwraca się do Rady o poinformowanie go, jeśli uzna ona za stosowne odejście od tekstu przyjętego przez Parlament;
 4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do wniosku Komisji;
 5. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji i parlamentom narodowym.

Poprawka 1

POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO*

do wniosku Komisji

2023/0137 (CNS)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1467/97 w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 126 ust. 14 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przewidziana w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) koordynacja polityk gospodarczych państw członkowskich w Unii zapewnia poszanowanie zasad przewodnich dotyczących stabilnych cen, zdrowych finansów publicznych i warunków pieniężnych oraz trwałej równowagi płatniczej.
- (2) Ramy zarządzania gospodarczego Unii, które obejmują rozbudowany system koordynacji polityki i nadzoru nad polityką gospodarczą państw członkowskich, wskazywały państwom członkowskim, w jaki sposób mogą osiągnąć swoje cele polityki gospodarczej i fiskalnej. Od czasu traktatu z Maastricht z 1992 r. ramy te

* Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony wytłuszczonym drukiem i kursywą; symbol **█** sygnalizuje skreślenia.

¹ Dz.U. C z , s. .

pomagały osiągać konwergencję makroekonomiczną, chronić zdrowie finansów publicznych i likwidować zakłócenia równowagi makroekonomicznej. Wraz ze wspólną polityką pieniężną i wspólną walutą w strefie euro ramy te stworzyły warunki dla stabilności gospodarczej, zrównoważonego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu i wyższego zatrudnienia, przynosząc korzyści obywatelom Unii.

- (3) Pakt stabilności i wzrostu, który początkowo obejmował rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97², rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97³ z dnia 7 lipca 1997 r. oraz rezolucję Rady Europejskiej z dnia 17 czerwca 1997 r. w sprawie paktu stabilności i wzrostu⁴, opiera się na celu, jakim są zdrowe i stabilne finanse publiczne, co ma służyć wzmocnieniu warunków zapewniających stabilność cen oraz silny zrównoważony wzrost sprzyjający włączeniu społecznemu, których fundamentem jest stabilność finansowa, pomagając równocześnie w osiągnięciu celów Unii w zakresie zrównoważonego wzrostu i zatrudnienia.
- (4) W trzecim etapie unii gospodarczej i walutowej (UGW) państwa członkowskie podlegają obowiązkowi unikania nadmiernego deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych na mocy art. 126 ust. 1 TFUE.
- (5) Ramy zarządzania gospodarczego Unii powinny zostać dostosowane, aby lepiej uwzględniały coraz większe różnice między poszczególnymi państwami członkowskimi, jeśli chodzi o sytuację fiskalną, ryzyko dla stabilności finansów publicznych i inne słabe punkty. Zdecydowana reakcja polityczna na pandemię COVID-19 okazała się skuteczna w łagodzeniu szkód gospodarczych i społecznych wynikających z kryzysu, ale doprowadziła do znacznego wzrostu wskaźników zadłużenia sektora publicznego i prywatnego, w związku z czym ważne jest stopniowe, trwałe i sprzyjające wzrostowi gospodarczemu obniżenie wskaźników zadłużenia do ostrożnych poziomów oraz wyeliminowanie zakłóceń równowagi makroekonomicznej przy należyтым uwzględnieniu celów w zakresie zatrudnienia i celów społecznych. Jednocześnie ramy zarządzania gospodarczego Unii należy dostosować, aby pomóc w sprostaniu średnio- i długoterminowym wyzwaniom stojącym przed Unią, w tym w realizacji sprawiedliwej transformacji cyfrowej i ekologicznej między innymi przez prawo o klimacie⁵, zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego, otwartą strategiczną autonomię, przeciwdziałanie zmianom demograficznym, wzmocnienie odporności społecznej i gospodarczej oraz wdrożenie strategicznego kompasu na rzecz bezpieczeństwa i obrony – wszystkie one wymagają reform i trwałego wysokiego poziomu inwestycji w nadchodzących latach.
- (6) Ramy zarządzania gospodarczego Unii powinny koncentrować się na stabilności długu i zrównoważonym wzroście, a zatem powinny różnicować podejście wobec państw

² Rozporządzenie Rady nr 1466/97/WE z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych (Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1).

³ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6).

⁴ Rezolucja Rady Europejskiej w sprawie paktu stabilności i wzrostu, Amsterdam, z dnia 17 czerwca 1997 r. (Dz.U. C 236 z 2.8.1997, s. 1).

⁵ Europejskie prawo o klimacie ustanawia ogólnounijny cel neutralności klimatycznej do 2050 r. oraz zobowiązuje instytucje Unii i państwa członkowskie do postępów w zwiększaniu zdolności przystosowawczych, co wymaga znacznych inwestycji publicznych w celu ograniczenia negatywnych społeczno-gospodarczych skutków zmiany klimatu dla UE i jej państw członkowskich, w tym negatywnego wpływu na wzrost gospodarczy i stabilność fiskalną.

członkowskich przez uwzględnienie wyzwań związanych z ich długiem publicznym i dopuszczenie trajektorii fiskalnych specyficznych dla poszczególnych krajów.

- (7) Jednocześnie, aby zapewnić przejrzyste i wspólne unijne ramy oparte na wartościach referencyjnych, o których mowa w art. 126 ust. 2 TFUE i Protokole nr 12 w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu, dołączonym do Traktatu TFUE i Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), lepsze egzekwowanie leżące u podstaw nadzoru wielostronnego powinno stanowić niezbędny odpowiednik ram nadzoru opartych na ryzyku, które pozwalają na różne trajektorie fiskalne dla poszczególnych krajów.
- (8) Na potrzeby uproszczenia unijnych ram fiskalnych i poprawienia przejrzystości powinien istnieć jednolity wskaźnik operacyjny oparty na stabilności długu, który służyłby jako podstawa do ustalania ścieżki fiskalnej i prowadzenia rocznego nadzoru fiskalnego dla każdego państwa członkowskiego. Ten jednolity wskaźnik powinien opierać się na wydatkach pierwotnych netto finansowanych ze środków krajowych, tj. na wydatkach po skorygowaniu o działania dyskrecjonalne po stronie dochodów i z wyłączeniem wydatków z tytułu odsetek, a także cyklicznych wydatków związanych z bezrobociem, **■** wydatków na programy unijne w pełni kompensowanych dochodami z funduszy unijnych, ***krajowych wydatków na współfinansowanie programów finansowanych przez Unię z pułapem wynoszącym 0,25 % PKB, cyklicznych elementów wydatków na świadczenia dla bezrobotnych oraz kosztów związanych z pożyczaniem funduszy na pożyczki związane z krajowymi planami odbudowy i zwiększania odporności.*** Wskaźnik ten umożliwi stabilizację makroekonomiczną, ponieważ nie oddziałują na niego automatyczne stabilizatory, w tym wahania dochodów i wydatków pozostające poza bezpośrednią kontrolą rządu.
- (9) Procedura nadmiernego deficytu (PND) w przypadku przekroczenia wartości referencyjnej deficytu wynoszącej 3 % produktu krajowego brutto (PKB) („PND oparta na kryterium deficytu”), o której mowa w art. 126 ust. 2 TFUE i protokole nr 12, jest ugruntowanym elementem unijnych ram nadzoru fiskalnego, który skutecznie oddziałuje na politykę fiskalną w państwach członkowskich.
- (10) Aby wzmocnić PND w przypadku przekroczenia kryterium długu wynoszącego 60 % PKB („PND oparta na kryterium długu”), o której mowa w art. 126 ust. 2 TFUE i protokole nr 12, należy skoncentrować się na odchyleniach od ścieżki fiskalnej określonej przez Radę na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) [...] ⁶.
- (11) Na podstawie art. 126 ust. 2 TFUE kryterium deficytu jest również spełnione, jeżeli przekroczenie wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB ma charakter wyjątkowy i tymczasowy i stosunek ten pozostaje bliski wartości referencyjnej. W związku z tym tymczasowe przekroczenie, które pozostaje bliskie wartości referencyjnej, nie powinno prowadzić do wszczęcia PND opartej na kryterium deficytu, jeżeli wynika ono z wyjątkowych okoliczności pozostających poza kontrolą rządu, mających duży wpływ na finanse publiczne danego państwa członkowskiego, co obejmuje znaczne pogorszenie koniunktury gospodarczej w danym państwie członkowskim.
- (12) Ponadto w przypadku znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w strefie euro lub w całej Unii i po zastosowaniu art. 24 rozporządzenia (UE) [w sprawie części

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) [...] z dnia [...] [w sprawie skutecznej koordynacji polityk gospodarczych i wielostronnego nadzoru budżetowego] (Dz.U. L... z..., s...).

zapobiegawczej paktu] Komisja i Rada mogą podjąć decyzję o niestwierdzeniu istnienia nadmiernego deficytu.

- (13) Zgodnie z art. 24 i 25 rozporządzenia (UE) [w sprawie części zapobiegawczej paktu] Rada, na zalecenie Komisji, może zezwolić państwom członkowskim na odchylenie od ścieżki wydatków netto określonej przez Radę na mocy tego rozporządzenia w przypadku znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w strefie euro lub w całej Unii lub w przypadku wyjątkowych okoliczności pozostających poza kontrolą rządu, mających duży wpływ na finanse publiczne danego państwa członkowskiego, pod warunkiem że nie zagraża to stabilności fiskalnej w średnim okresie. W związku z tym takie odchylenie nie powinno prowadzić do wszczęcia PND opartej na kryterium długu.
- (14) Oceniając istnienie nadmiernego deficytu zgodnie z art. 126 ust. 3 TFUE, Komisja powinna uwzględniać, jako kluczowy istotny czynnik, skalę wyzwań związanych z długiem w danym państwie członkowskim. Poważna skala wyzwań związanych z długiem publicznym w danym państwie członkowskim, określona zgodnie z najnowszym monitorem stabilności długu, powinna być co do zasady uznawana za kluczowy czynnik prowadzący do wszczęcia PND. Ponieważ zgodnie z art. 126 ust. 3 TFUE Komisja ma wziąć pod uwagę wszystkie inne istotne czynniki w zakresie, w jakim mają one znaczny wpływ na ocenę spełniania przez dane państwo członkowskie kryteriów deficytu i długu, powinno to obejmować w szczególności rozwój sytuacji gospodarczej w średnim okresie, rozwój sytuacji budżetowej w średnim okresie oraz *wyniki i zaangażowanie państwa członkowskiego w zakresie wdrażania inwestycji i reform w celu realizacji wspólnych priorytetów Unii określonych w art. 12 rozporządzenia (UE) [w sprawie części zapobiegawczej paktu], reform i inwestycji, do których zobowiązano się w krajowych planach odbudowy i zwiększania odporności, a także Funduszu Spójności oraz przyszłych unijnych instrumentów inwestycyjnych mających ten sam cel*. Aby zwiększyć poczucie odpowiedzialności na szczeblu krajowym, niezależne instytucje fiskalne, o których mowa w art. 8 dyrektywy Rady [w sprawie krajowych ram budżetowych]⁷, powinny wydawać opinię w sprawie istotnych czynników.
- (15) Aby śledzić rzeczywiste i planowane roczne odchylenia od ścieżki wydatków netto określonej w załączniku IV do rozporządzenia (UE) [w sprawie części zapobiegawczej paktu], Komisja powinna utworzyć dla każdego państwa członkowskiego rachunek kontrolny sumujący te odchylenia na przestrzeni czasu. Informacje na rachunku kontrolnym powinny stanowić podstawę egzekwowania, w szczególności podstawę sprawozdania na podstawie art. 126 ust. 3 TFUE opracowywanego w następstwie odchylenia od ścieżki wydatków netto. Jednocześnie przy podejmowaniu decyzji o wszczęciu PND opartej na kryterium długu należy uwzględnić poziom ambicji ścieżki wydatków netto w krajowym średniookresowym planie fiskalno-strukturalnym, o którym mowa w rozporządzeniu (UE) [w sprawie części zapobiegawczej paktu]. W szczególności, jeżeli ścieżka wydatków netto danego państwa członkowskiego określona przez Radę jest bardziej ambitna niż średniookresowa trajektoria **odniesienia** ■ zgodnie z rozporządzeniem (UE) [w sprawie części zapobiegawczej paktu],

⁷ Dyrektywa Rady [...] z dnia [...] [zmieniająca dyrektywę Rady 2011/85/UE w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich] (Dz.U. L ... z ..., s....).

a odchylenie od ścieżki nie jest znaczne w stosunku do tej trajektorii, należy unikać wszczynania procedury nadmiernego deficytu.

- (16) Ścieżka korekty wydatków netto w ramach PND powinna doprowadzić do trwałego obniżenia lub utrzymania deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych poniżej wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB, o której mowa w art. 126 ust. 2 TFUE i protokole nr 12, w terminie ustalonym przez Radę. Ścieżka korekty wydatków netto w ramach PND powinna również zapewniać w okresie objętym zaleceniem wystarczające postępy, jeśli chodzi o doprowadzenie do akceptowalnej tendencji spadkowej albo utrzymanie na ostrożnym poziomie prognozowanego wskaźnika zadłużenia. Przy ustalaniu ścieżki korekty wydatków netto w ramach PND Rada powinna również zadbać o to, by na etapie końcowym nie doszło do koncentracji wymaganego wysiłku na rzecz dostosowania fiskalnego. Ścieżka korekty wydatków netto w ramach PND byłaby zasadniczo ścieżką pierwotnie ustaloną przez Radę, przy jednoczesnym uwzględnieniu potrzeby skorygowania odchylenia od tej ścieżki. Jeżeli realizacja pierwotnej ścieżki przestanie być możliwa ze względu na obiektywne okoliczności, Rada powinna móc określić inną ścieżkę w ramach PND.
- (17) W przypadku państw członkowskich objętych PND Rada, na zalecenie Komisji, powinna nadal móc przedłużyć termin korekty nadmiernego deficytu, jeżeli stwierdzi istnienie znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w strefie euro lub w całej Unii zgodnie z art. 24 rozporządzenia (UE) [w sprawie części zapobiegawczej paktu] lub w przypadku wyjątkowych okoliczności pozostających poza kontrolą rządu, mających duży wpływ na finanse publiczne danego państwa członkowskiego, pod warunkiem że nie zagraża to stabilności fiskalnej w średnim okresie. Aby można było udzielić takiego przedłużenia, łączna wielkość wstrząsu musi przekraczać normalny zakres – przykładowo koszty klęsk żywiołowych powinny być planowane w pewnym zakresie.
- (18) Należy uchylić przepisy szczegółowe rozporządzenia (WE) nr 1467/97 dotyczące składek w ramach systemów emerytalnych drugiego filaru, ponieważ ścieżka wydatków netto określona przez Radę powinna już uwzględniać utratę dochodów w związku z tymi składkami.
- (19) Niezależne instytucje fiskalne dowiodły swojej zdolności do wspierania dyscypliny fiskalnej i poprawy wiarygodności finansów publicznych państw członkowskich. Aby zwiększyć poczucie odpowiedzialności na szczeblu krajowym, rolę niezależnych instytucji fiskalnych, których tradycyjny mandat obejmuje monitorowanie zgodności z ramami krajowymi, należy rozszerzyć na ramy zarządzania gospodarczego Unii.
- (20) Należy określić jasne warunki uchylania procedur nadmiernego deficytu. Warunkiem uchylenia powinno być wiarygodne utrzymywanie się deficytu poniżej wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB, o której mowa w art. 126 ust. 2 TFUE i protokole nr 12, a w przypadku PND opartej na kryterium długu państwo członkowskie powinno wykazać przestrzeganie ścieżki wydatków netto w ramach PND.
- (21) Nie powinna istnieć minimalna kwota grzywien, o których mowa w art. 126 ust. 11 TFUE, powinny one natomiast narastać do czasu podjęcia skutecznych działań, tak aby stanowiły faktyczną zachętę do stosowania się do wezwań kierowanych do państw członkowskich w ramach PND zgodnie z art. 126 ust. 9 TFUE.
- (22) Należy uchylić przepisy dotyczące Zjednoczonego Królestwa.

- (23) Niniejsze rozporządzenie stanowi część pakietu, w skład którego wchodzi również rozporządzenie (UE) [w sprawie części zapobiegawczej paktu] oraz dyrektywa (UE) [...] zmieniająca dyrektywę 2011/85/UE w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich. Wspólnie stanowią one zreformowane unijne ramy zarządzania gospodarczego, które włączają do prawa Unii treść tytułu III „Pakt fiskalny” w Traktacie o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej⁸, zgodnie z jego art. 16. Na podstawie doświadczeń z wdrażaniem przez państwa członkowskie Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej pakiet zachowuje średniookresowe ukierunkowanie paktu fiskalnego jako narzędzie służące osiągnięciu dyscypliny budżetowej i wspieraniu wzrostu gospodarczego. Pakiet obejmuje poprawę wymiaru ukierunkowania na sytuację danego kraju, co ma zwiększyć poczucie odpowiedzialności na szczeblu krajowym, w tym przez wzmocnienie roli niezależnych instytucji fiskalnych, co opiera się na wspólnych zasadach paktu fiskalnego zaproponowanych przez Komisję⁹ zgodnie z art. 3 ust. 2 Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej. Analiza wydatków skorygowanych o działania dyskrecjonalne po stronie dochodów na potrzeby oceny ogólnej dotyczącej zgodności wymaganej na mocy paktu fiskalnego została określona w rozporządzeniu (UE) [w sprawie części zapobiegawczej paktu]. Podobnie jak w pakcie fiskalnym tymczasowe odchylenia od planu średniookresowego są dozwolone jedynie w wyjątkowych okolicznościach na mocy rozporządzenia (UE) [w sprawie części zapobiegawczej paktu]. W przypadku znacznych odchyleń od planu średniookresowego należy również wdrożyć działania mające na celu skorygowanie odchyleń w zdefiniowanym terminie. Pakiet wzmacnia nadzór fiskalny i procedury egzekwowania w celu realizacji zobowiązania do wspierania zdrowych i zrównoważonych finansów publicznych oraz zrównoważonego wzrostu. Reforma ram zarządzania gospodarczego zachowuje zatem podstawowe cele dyscypliny budżetowej i stabilności długu określone w Traktacie o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej.
- (24) Niezbędne są przepisy przejściowe dla państw członkowskich, które są objęte PND w momencie wejścia w życie zreformowanych ram. Zalecenia na mocy art. 126 ust. 7 TFUE i wezwania na mocy art. 126 ust. 9 TFUE, które zostały przyjęte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego, muszą zostać zmienione w celu dostosowania ich do zmienionych przepisów art. 3 ust. 4 i art. 5 ust. 1. Pozwoliłoby to Radzie ustalić ścieżkę korekty wydatków netto zgodną z nowymi przepisami dla państw członkowskich, które podjęły działania, bez przyspieszania procedury nadmiernego deficytu.
- (25) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1467/97,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1467/97 wprowadza się następujące zmiany:

⁸ Traktat o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej z dnia 2 marca 2012 r.

⁹ Komunikat Komisji z dnia 20 czerwca 2012 r. „Wspólne zasady dotyczące krajowych mechanizmów korekty fiskalnej”, COM(2012) 342 final.

- (1) art. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 1

1. W niniejszym rozporządzeniu określa się przepisy służące przyspieszeniu i wyjaśnieniu realizacji procedury nadmiernego deficytu. Celem procedury nadmiernego deficytu jest zapobieganie nadmiernym deficytom sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz – jeżeli one wystąpią – doprowadzenie do ich korekty, przy czym przestrzeganie dyscypliny budżetowej jest sprawdzane na podstawie kryteriów deficytu i długu publicznego.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „uczestniczące państwa członkowskie” oznacza te państwa członkowskie, których walutą jest euro;
- b) „wydatki netto” oznaczają wydatki publiczne po skorygowaniu o wydatki z tytułu odsetek, działania dyskrecjonalne po stronie dochodów i inne zmienne budżetowe pozostające poza kontrolą rządu, **wydatki na programy unijne w pełni kompensowane dochodami z funduszy unijnych, krajowe wydatki na współfinansowanie programów finansowanych przez Unię z puląpem wynoszącym 0,25 % PKB, cykliczne elementy wydatków na świadczenia dla bezrobotnych oraz koszty związane z pożyczaniem funduszy na pożyczki związane z krajowymi planami odbudowy i zwiększania odporności**, zgodnie z definicją w **art. 2 pkt. 2** rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) [w sprawie części zapobiegawczej paktu];
- c) „trajektoria **odniesienia**” oznacza , **w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego o długu publicznym przekraczającym wartość referencyjną wynoszącą 60 % produktu krajowego brutto (PKB) lub deficycie sektora instytucji rządowych i samorządowych przekraczającym wartość referencyjną wynoszącą 3 % PKB**, trajektorię wydatków netto przedstawianą przez Komisję **po nieobowiązkowym przedłożeniu przez każde państwo członkowskie projektu trajektorii i przeprowadzeniu dialogu, o którym mowa w art. 7 ust. 1a rozporządzenia** (UE) [w sprawie części zapobiegawczej paktu];
- d) „ścieżka wydatków netto” oznacza wieloletnią trajektorię wydatków netto państwa członkowskiego ustaloną przez Radę zgodnie z rozporządzeniem (UE) [w sprawie części zapobiegawczej paktu];
- e) „rachunek kontrolny” oznacza rejestr skumulowanych odchyleń rzeczywistych wydatków netto państwa członkowskiego od ścieżki wydatków netto.

Artykuł 2

1. Uznaje się, że przekroczenie przez deficyt publiczny wartości referencyjnej ma charakter wyjątkowy zgodnie z art. 126 ust. 2 lit. a) tiret drugie Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), jeżeli Rada stwierdziła istnienie znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w strefie euro lub w całej Unii zgodnie z art. 24 rozporządzenia (UE) [w sprawie części zapobiegawczej paktu] lub wyjątkowych okoliczności pozostających poza kontrolą rządu, mających duży wpływ

na finanse publiczne danego państwa członkowskiego, zgodnie z art. 25 rozporządzenia (UE) [w sprawie części zapobiegawczej paktu].

Przekroczenie przez deficyt wartości referencyjnej uznaje się za tymczasowe również w przypadku, gdy prognozy budżetowe dostarczone przez Komisję wskazują, że deficyt spadnie poniżej wartości referencyjnej po ustaniu znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej lub wyjątkowych okoliczności, o których mowa w akapicie pierwszym.

1a. W przypadku przekroczenia wartości referencyjnej uznaje się, że stosunek długu publicznego do produktu krajowego brutto (PKB) zmniejsza się dostatecznie i zbliża się do wartości referencyjnej w zadowalającym tempie zgodnie z art. 126 ust. 2 lit. b) TFUE, jeżeli dane państwo członkowskie przestrzega swojej ścieżki wydatków netto.

2. Dokonując oceny i podejmując decyzję o istnieniu nadmiernego deficytu zgodnie z art. 126 ust. 3–6 TFUE, Komisja i Rada mogą uznać, że przekroczenie wartości referencyjnej wynikające ze znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej ma charakter wyjątkowy w rozumieniu art. 126 ust. 2 lit. a) tiret drugie TFUE, jeżeli Rada stwierdzi istnienie wyjątkowych okoliczności zgodnie z art. 25 rozporządzenia (UE) [w sprawie części zapobiegawczej paktu].

3. Opracowując sprawozdanie na mocy art. 126 ust. 3 TFUE, Komisja uwzględnia, jako kluczowy istotny czynnik, skalę wyzwań związanych z długiem w danym państwie członkowskim. W szczególności w przypadku gdy według najnowszego monitora stabilności długu skala wyzwań związanych z długiem publicznym w danym państwie członkowskim jest poważna, jest ona co do zasady uznawana za kluczowy czynnik prowadzący do wszczęcia procedury nadmiernego deficytu.

Komisja bierze również pod uwagę, **jako istotny czynnik, wyniki i zaangażowanie państwa członkowskiego w zakresie wdrażania inwestycji i reform w celu realizacji wspólnych priorytetów Unii, o których mowa w art. 12 lit. ba) rozporządzenia (UE) [w sprawie części zapobiegawczej paktu], reform i inwestycji, do których zobowiązano się w krajowych planach odbudowy i zwiększania odporności, oraz Funduszu Spójności i przyszłych unijnych instrumentów inwestycyjnych mających ten sam cel, a także** wszystkie inne istotne czynniki wskazane w art. 126 ust. 3 TFUE, o ile znacząco wpływają one na ocenę spełniania kryteriów deficytu i długu przez dane państwo członkowskie.

Sprawozdanie należyście odzwierciedla:

- a) rozwój sytuacji gospodarczej w średnim okresie, w szczególności zmiany inflacji i cyklu koniunkturalnego w porównaniu z założeniami leżącymi u podstaw ścieżki wydatków netto;
- b) rozwój sytuacji budżetowej w średnim okresie, w tym w szczególności wielkość rzeczywistego odchylenia od ścieżki wydatków netto, w ujęciu rocznym i skumulowanym, mierzone za pomocą rachunku kontrolnego, oraz zakres, w jakim odchylenie to wynika ze znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w strefie euro lub w całej Unii lub z wyjątkowych okoliczności pozostających poza kontrolą rządu, mających duży wpływ na finanse publiczne danego państwa członkowskiego, zgodnie z art. 24 i 25 rozporządzenia (UE) [w sprawie części zapobiegawczej paktu]. W stosownych przypadkach przy ocenie

wielkości odchylenia uwzględnia się również odchylenie w porównaniu z trajektorią *odniesienia*;

- c) zmiany poziomu długu publicznego i jego finansowania oraz związane z tym czynniki ryzyka, w szczególności strukturę zapadalności, walutę, w której denominowany jest dług, i zobowiązania warunkowe;
- d) wdrażanie reform i inwestycji, w tym w szczególności polityki mające na celu zapobieganie nadmiernym zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowanie oraz polityki służące realizacji wspólnej strategii Unii na rzecz wzrostu i zatrudnienia, w tym działania wspierane z NextGenerationEU, a także ogólną jakość finansów publicznych, w szczególności skuteczność krajowych ram budżetowych.

Komisja uwzględnia należyte i wyraźne wszelkie inne czynniki, które w opinii danego państwa członkowskiego mają znaczenie dla kompleksowej oceny zgodności z kryteriami deficytu i długu i które zostały przedstawione Radzie i Komisji przez to państwo członkowskie. W tym kontekście szczególną uwagę zwraca się na wkłady finansowe na rzecz wspierania solidarności międzynarodowej i osiągnięcia celów politycznych Unii. Opinia przedkładana Komisji przez dane państwo członkowskie zawiera opinię jego krajowej niezależnej instytucji fiskalnej na temat istotnych czynników.

4. Rada i Komisja dokonują zrównoważonej oceny ogólnej wszystkich istotnych czynników, w szczególności zakresu, w jakim wpływają one na ocenę spełniania kryteriów deficytu lub długu jako czynniki zaostrzające albo łagodzące.

Podczas oceny spełniania kryterium deficytu, jeśli stosunek długu publicznego do PKB przekracza wartość referencyjną, czynniki te uwzględnia się przy podejmowaniu kroków prowadzących do decyzji o istnieniu nadmiernego deficytu, o których mowa w art. 126 ust. 4, 5 i 6 TFUE, wyłącznie wtedy, gdy całkowicie spełniony jest podwójny warunek zawarty w nadrzędnej zasadzie stanowiącej, że przed uwzględnieniem tych istotnych czynników deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych pozostaje bliski wartości referencyjnej, a przekroczenie wartości referencyjnej ma charakter tymczasowy.

Czynniki te uwzględnia się jednak przy podejmowaniu kroków prowadzących do decyzji o istnieniu nadmiernego deficytu, jeżeli ocena dotyczy spełniania kryterium długu.

5. Jeżeli państwom członkowskim zezwolono na odchylenie od ich ścieżki wydatków netto w przypadku znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w strefie euro lub w całej Unii zgodnie z art. 24 rozporządzenia (UE) [w sprawie części zapobiegawczej paktu], Komisja i Rada mogą w ramach swojej oceny podjąć decyzję o niestwierdzeniu istnienia nadmiernego deficytu.

6. Jeżeli Rada podjęła na mocy art. 126 ust. 6 TFUE decyzję o istnieniu nadmiernego deficytu w danym państwie członkowskim, Rada i Komisja uwzględniają, w kolejnych proceduralnych krokach tego artykułu TFUE, istotne czynniki, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, ponieważ mają one wpływ na sytuację tego państwa członkowskiego, w tym przy podejmowaniu kroków określonych w art. 5 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, w szczególności podczas ustalania terminu korekty nadmiernego deficytu i przy ewentualnym jego przedłużaniu. Tych istotnych

czynników nie uwzględnia się jednak podczas podejmowania przez Radę decyzji na mocy art. 126 ust. 12 TFUE w sprawie uchylenia wszystkich lub niektórych jej decyzji podjętych na mocy art. 126 ust. 6–9 i ust. 11 TFUE.

Rozporządzenie (UE) [...] z dnia [data] [pełen tytuł] (Dz.U. L ..)”;

(2) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

1. W ciągu dwóch tygodni od przyjęcia przez Komisję sprawozdania wydanego zgodnie z art. 126 ust. 3 TFUE Komitet Ekonomiczno-Finansowy wydaje opinię zgodnie z art. 126 ust. 4 TFUE. Opinia Komitetu Ekonomiczno-Finansowego jest podawana do wiadomości publicznej.

2. Biorąc w pełni pod uwagę opinię, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja, w przypadku stwierdzenia istnienia nadmiernego deficytu, przekazuje Radzie opinię oraz wniosek zgodnie z art. 126 ust. 5 i 6 TFUE i informuje o tym Parlament Europejski.

3. Rada podejmuje decyzję o istnieniu nadmiernego deficytu zgodnie z art. 126 ust. 6 TFUE, co do zasady w terminie czterech miesięcy od terminów przedstawiania sprawozdań, ustanowionych w art. 3 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 479/2009. W przypadku uznania, że w danym państwie członkowskim istnieje nadmierny deficyt, Rada jednocześnie wydaje dla niego zalecenia zgodnie z art. 126 ust. 7 TFUE. Rada podaje swoje decyzje i zalecenia do wiadomości publicznej.

4. W zaleceniu Rady wydanym zgodnie z art. 126 ust. 7 TFUE określa się sześciomiesięczny termin maksymalny na podjęcie przez dane państwo członkowskie skutecznych działań. O ile jest to uzasadnione powagą sytuacji, termin na podjęcie skutecznych działań może wynosić trzy miesiące. W zaleceniu Rady określa się również termin korekty nadmiernego deficytu. W zaleceniu Rada zwraca się również do państwa członkowskiego o wdrożenie ścieżki korekty wydatków netto, która zapewnia pozostawanie albo obniżenie i utrzymanie deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych poniżej wartości referencyjnej w terminie określonym w zaleceniu. W odniesieniu do lat, w których oczekuje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych przekroczy wartość referencyjną, ścieżka korekty wydatków netto musi być zgodna z minimalnym rocznym dostosowaniem wynoszącym, jako poziom odniesienia, co najmniej 0,5 % PKB.

Ścieżka korekty wydatków netto musi również prowadzić do akceptowalnej tendencji spadkowej wskaźnika zadłużenia *prowadzącej do znacznej redukcji długu* albo utrzymania go na ostrożnym poziomie, z uwzględnieniem kryteriów określonych w **art. 6** rozporządzenia (UE) [w sprawie części zapobiegawczej paktu]. Ścieżka korekty wydatków netto musi zapewniać, aby średni roczny wysiłek na rzecz dostosowania fiskalnego w pierwszych trzech latach był co najmniej tak wysoki jak średni roczny wysiłek fiskalny w całym okresie dostosowania.

5. W terminie przewidzianym w ust. 4 niniejszego artykułu dane państwo członkowskie przedstawia Radzie i Komisji sprawozdanie z działań podjętych w odpowiedzi na zalecenie Rady wydane na mocy art. 126 ust. 7 TFUE. Sprawozdanie

to zawiera cele dotyczące wydatków i dochodów publicznych oraz działań dyskrecjonalnych zarówno po stronie wydatków, jak i dochodów, spójne z zaleceniem Rady, a także informację o działaniach już podjętych i o charakterze działań planowanych do osiągnięcia tych celów. Sprawozdanie zawiera również opinię niezależnej instytucji fiskalnej danego państwa członkowskiego na temat adekwatności działań, które podjęto i zaplanowano w odniesieniu do celów. Dane państwo członkowskie podaje sprawozdanie do wiadomości publicznej.

6. Jeżeli podjęto skuteczne działania zgodnie z zaleceniem wydanym na mocy art. 126 ust. 7 TFUE lub jeżeli po przyjęciu tego zalecenia wystąpią wyjątkowe okoliczności pozostające poza kontrolą rządu, mające duży wpływ na finanse publiczne danego państwa członkowskiego, w tym na przestrzeganie ścieżki korekty wydatków netto zaleconej przez Radę zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu, Rada może, na zalecenie Komisji, podjąć decyzję o przyjęciu zmienionego zalecenia na mocy art. 126 ust. 7 TFUE. Zmienione zalecenie, uwzględniające istotne czynniki, o których mowa w art. 2 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, może w szczególności przesunąć termin korekty nadmiernego deficytu, co do zasady o jeden rok. W przypadku gdy Rada stwierdziła istnienie znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w strefie euro lub w całej Unii zgodnie z art. 24 rozporządzenia (UE) [w sprawie części zapobiegawczej paktu] Rada może również, na zalecenie Komisji, podjąć decyzję o przyjęciu zmienionego zalecenia na mocy art. 126 ust. 7 TFUE, pod warunkiem że nie zagraża to stabilności fiskalnej w średnim okresie. Zmienione zalecenie może w szczególności przedłużyć termin korekty nadmiernego deficytu, co do zasady o jeden rok.”;

- (3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Rozważając, czy w odpowiedzi na jej zalecenia wydane zgodnie z art. 126 ust. 7 TFUE zostały podjęte skuteczne działania, Rada opiera swoją decyzję na sprawozdaniu danego państwa członkowskiego przedłożonym zgodnie z art. 3 ust. 5 niniejszego rozporządzenia i na jego wdrożeniu, a także na wszelkich innych publicznie ogłoszonych i wystarczająco szczegółowych decyzjach rządu danego państwa członkowskiego.

Jeżeli Rada stwierdzi, zgodnie z art. 126 ust. 8 TFUE, że dane państwo członkowskie nie podjęło skutecznych działań, powiadamia o tym Radę Europejską.”;

- (4) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Każdą decyzję Rady o wezwaniu danego uczestniczącego państwa członkowskiego do podjęcia działań zmierzających do redukcji deficytu zgodnie z art. 126 ust. 9 TFUE podejmuje się w terminie dwóch miesięcy od decyzji Rady na mocy art. 126 ust. 8 TFUE stwierdzającej brak podjęcia skutecznych działań. W wezwaniu Rada zwraca się do państwa członkowskiego o wdrożenie

ścieżki korekty wydatków netto, która zapewnia pozostawanie albo obniżenie i utrzymanie deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych poniżej wartości referencyjnej w terminie określonym w wezwaniu. W odniesieniu do lat, w przypadku których oczekuje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych przekroczy wartość referencyjną, ścieżka korekty wydatków netto musi być zgodna z minimalnym rocznym dostosowaniem wynoszącym, jako poziom odniesienia, co najmniej 0,5 % PKB.

Ścieżka korekty wydatków netto musi również prowadzić do akceptowalnej tendencji spadkowej wskaźnika zadłużenia *prowadzącej do znacznej redukcji długu* albo utrzymania go na ostrożnym poziomie, z uwzględnieniem kryteriów określonych w *art. 6* rozporządzenia (UE) [w sprawie części zapobiegawczej paktu]. Ścieżka korekty wydatków netto musi zapewniać, aby średni roczny wysiłek na rzecz dostosowania fiskalnego w pierwszych trzech latach był co najmniej tak wysoki jak średni roczny wysiłek fiskalny w całym okresie dostosowania. Rada wskazuje również działania sprzyjające realizacji ścieżki korekty wydatków netto.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli podjęto skuteczne działania zgodnie z wezwaniem wydanym na mocy art. 126 ust. 9 TFUE lub jeżeli po przyjęciu tego wezwania wystąpią wyjątkowe okoliczności pozostające poza kontrolą rządu, mające duży wpływ na finanse publiczne danego państwa członkowskiego, w tym na przestrzeganie ścieżki korekty wydatków netto, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Rada może, na zalecenie Komisji, podjąć decyzję o przyjęciu zmienionego wezwania na mocy art. 126 ust. 9 TFUE. Zmienione wezwanie, uwzględniające istotne czynniki, o których mowa w art. 2 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, może w szczególności przesunąć termin korekty nadmiernego deficytu, co do zasady o jeden rok. W przypadku gdy Rada stwierdzi istnienie znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w strefie euro lub w całej Unii zgodnie z art. 24 rozporządzenia (UE) [w sprawie części zapobiegawczej paktu] Rada może również, na zalecenie Komisji, podjąć decyzję o przyjęciu zmienionego wezwania na mocy art. 126 ust. 9 TFUE, pod warunkiem że nie zagraża to stabilności fiskalnej w średnim okresie. Zmienione wezwanie może w szczególności przedłużyć termin korekty nadmiernego deficytu, co do zasady o jeden rok.”;

(5) art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rozważając, czy w odpowiedzi na jej wezwanie wydane zgodnie z art. 126 ust. 9 TFUE zostały podjęte skuteczne działania, Rada opiera swoją decyzję na sprawozdaniu danego państwa członkowskiego przedłożonym zgodnie z art. 5 ust. 1a niniejszego rozporządzenia i na jego wdrożeniu, a także na wszelkich innych publicznie ogłoszonych i wystarczająco szczegółowych decyzjach rządu danego państwa członkowskiego. Brany jest pod uwagę wynik misji nadzoru przeprowadzonej przez Komisję zgodnie z art. 10a niniejszego rozporządzenia.”;

(6) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

1. Każdą decyzję Rady na mocy art. 126 ust. 11 TFUE o zaostrzeniu sankcji podejmuje się nie później niż dwa miesiące po terminach przedstawiania sprawozdań zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 479/2009.

2. Każdą decyzję Rady na mocy art. 126 ust. 12 TFUE o uchyleniu niektórych lub wszystkich jej decyzji podejmuje się tak szybko, jak to możliwe, a w każdym razie nie później niż dwa miesiące po terminach przedstawiania sprawozdań zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 479/2009.

3. Decyzję Rady na mocy art. 126 ust. 12 TFUE podejmuje się wyłącznie w przypadku, gdy prognozy budżetowe dostarczone przez Komisję wskazują, że deficyt został trwale obniżony poniżej wartości referencyjnej, a w przypadku gdy procedura nadmiernego deficytu została wszczęta na podstawie kryterium długu, gdy w ciągu ostatnich 2 lat dane państwo członkowskie przestrzegało ścieżki korekty wydatków netto określonej przez Radę zgodnie z art. 3 ust. 4 lub art. 5 ust. 1 niniejszego rozporządzenia i przewiduje się, na podstawie prognozy Komisji, że będzie jej nadal przestrzegać w bieżącym roku.”;

(7) art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Procedura nadmiernego deficytu zostaje zawieszona:

- a) gdy dane państwo członkowskie działa zgodnie z zaleceniami wydanymi zgodnie z art. 126 ust. 7 TFUE;
- b) gdy dane uczestniczące państwo członkowskie działa zgodnie z wezwaniami wydanymi zgodnie z art. 126 ust. 9 TFUE.”;

(8) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

1. Rada i Komisja regularnie monitorują wprowadzanie działań podjętych:

- przez dane państwo członkowskie w odpowiedzi na zalecenia wydane na mocy art. 126 ust. 7 TFUE;

- przez dane uczestniczące państwo członkowskie w odpowiedzi na zawiadomienia wydane na mocy art. 126 ust. 9 TFUE.

2. Jeżeli działania uczestniczącego państwa członkowskiego nie są wprowadzane w życie albo, w opinii Rady, działania te okazują się nieadekwatne, Rada niezwłocznie podejmuje decyzję odpowiednio na mocy art. 126 ust. 9 TFUE albo art. 126 ust. 11 TFUE.

3. Jeżeli rzeczywiste dane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 479/2009 wskazują, że nadmierny deficyt nie został skorygowany przez uczestniczące państwo członkowskie w terminach określonych w zaleceniu wydanym na mocy art. 126 ust. 7 TFUE lub w wezwaniach wydanych na mocy art. 126 ust. 9 TFUE, Rada niezwłocznie podejmuje decyzję odpowiednio na mocy art. 126 ust. 9 TFUE lub art. 126 ust. 11 TFUE.”;

(9) w art. 10a wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zgodnie z celami niniejszego rozporządzenia Komisja zapewnia stały dialog z organami państw członkowskich. W tym celu Komisja w szczególności przeprowadza misje z myślą o ocenie bieżącej sytuacji gospodarczej w danym państwie członkowskim i rozpoznaniu wszelkich ryzyk lub trudności związanych z realizacją celów niniejszego rozporządzenia oraz umożliwia wymianę poglądów z innymi odpowiednimi zainteresowanymi podmiotami, w tym z krajowymi niezależnymi instytucjami fiskalnymi.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Po przyjęciu przez Radę wezwania na mocy art. 126 ust. 9 TFUE Komisja przeprowadza w danym państwie członkowskim specjalną misję **obserwacyjną** w celu omówienia działań, które państwo członkowskie zamierza podjąć w odpowiedzi na działania uznane za niezbędne zgodnie z wezwaniem na mocy art. 126 ust. 9 TFUE. Na zaproszenie parlamentu danego państwa członkowskiego Komisja może przedstawić swoją ocenę sytuacji gospodarczej i fiskalnej w danym państwie członkowskim. Wzmocnionemu nadzorowi można poddać państwa członkowskie będące adresatami zaleceń i wezwań wystosowanych w następstwie decyzji podjętej na mocy art. 126 ust. 8 TFUE i decyzji podjętych na mocy art. 126 ust. 11 TFUE w celu monitorowania na miejscu. Odnosne państwa członkowskie dostarczają wszelkich informacji niezbędnych do przygotowania i przeprowadzenia misji **obserwacyjnej**.”;

(10) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

1. Kwota grzywny wynosi maksymalnie 0,05 % PKB za okres 6 miesięcy i jest uiszczana co 6 miesięcy do czasu, gdy Rada uzna, że dane państwo członkowskie podjęło skuteczne działania w odpowiedzi na wezwanie wydane na mocy art. 126 ust. 9 TFUE.

2. W każdym okresie 6 miesięcy następującym po okresie, w którym nałożona została grzywna, do momentu uchylecia decyzji o istnieniu nadmiernego deficytu Rada ocenia, czy dane uczestniczące państwo członkowskie podjęło skuteczne działania w odpowiedzi na wezwanie Rady wydane zgodnie z art. 126 ust. 9 TFUE. W takiej dokonywanej co pół roku ocenie Rada decyduje o zaostreniu sankcji zgodnie z art. 126 ust. 11 TFUE, chyba że uczestniczące państwo członkowskie zastosowało się do wezwania Rady.

3. Łączna kwota grzywien, o których mowa w ust. 1 i 2, nie może przekraczać 0,5 % PKB.”;

- (11) art. 14 i 15 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 14

1. Zgodnie z art. 126 ust. 12 TFUE Rada uchyla sankcje, o których mowa w art. 126 ust. 11 tiret pierwsze i drugie TFUE, w zależności od skali postępu dokonanego przez dane uczestniczące państwo członkowskie w korygowaniu nadmiernego deficytu.

Artykuł 15

Zgodnie z art. 126 ust. 12 TFUE Rada uchyla wszelkie niezrealizowane sankcje w przypadku uchylecia decyzji o istnieniu nadmiernego deficytu. Grzywny nałożone zgodnie z art. 12 niniejszego rozporządzenia nie będą zwracane danemu uczestniczącemu państwu członkowskiemu.”;

- (12) uchyla się art. 16 i 17;

- (13) art. 17a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Najpóźniej do dnia 31 grudnia **2028** r. i co pięć lat po tym terminie Komisja publikuje sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia.

W sprawozdaniu tym dokonuje się oceny co najmniej następujących kwestii:

a) skuteczności niniejszego rozporządzenia;

b) postępów w zapewnianiu ściślejszej koordynacji polityki gospodarczej i trwałej konwergencji dokonań gospodarczych państw członkowskich zgodnie z TFUE.

2. W stosownych przypadkach do sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, dołącza się wnioski dotyczące zmian niniejszego rozporządzenia.

3. Sprawozdanie to przekazywane jest Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.”;

- (14) dodaje się art. 17b w brzmieniu:

„Artykuł 17b

Rada, na zalecenie Komisji, przyjmuje zmienione zalecenie na mocy art. 126 ust. 7 TFUE lub zmienione wezwanie na mocy art. 126 ust. 9 TFUE skierowane do państw członkowskich, które są objęte zaleceniem na mocy art. 126 ust. 7 TFUE lub wezwaniem na mocy art. 126 ust. 9 TFUE w dniu [data wejścia w życie rozporządzenia zmieniającego] i które podjęły skuteczne działania.

Rada przyjmuje zmienione zalecenie lub wezwanie wraz z przyjęciem zalecenia na podstawie art. 16 rozporządzenia (UE) [w sprawie części zapobiegawczej paktu] określającego ścieżkę wydatków netto.”;

(15) uchyla się załącznik.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie [...] dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

9.11.2023

PISMO KOMISJI BUDŻETOWEJ

Sz.P. Irene Tinagli
Przewodnicząca
Komisja Gospodarcza i Monetarna
BRUKSELA

Przedmiot: Opinia w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (2023/0137(CNS))

Szanowna Pani Przewodnicząca!

Na posiedzeniu 23 maja 2023 r. koordynatorzy Komisji Budżetowej postanowili przyjąć opinię w formie pisma zgodnie z art. 56 Regulaminu w sprawie wniosku dotyczącego *rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (2023/0137(CNS))*, który został przedstawiony 26 kwietnia 2023 r. jako część pakietu ustawodawczego dotyczącego przeglądu zarządzania gospodarczego.

Jako przewodniczący komisji BUDG niniejszym przekazuję Pani wkład komisji BUDG w odniesieniu do wniosku Komisji.

Komisja BUDG z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja zaproponowała pakiet legislacyjny i przypomina o swoim poprzednim apelu o przegląd paktu stabilności i wzrostu „w celu promowania sprawiedliwej, zrównoważonej i zorientowanej na przyszłość gospodarki”¹.

Chociaż komisja BUDG podziela nadrzędny cel pakietu legislacyjnego, podkreśla również, że reforma ram zarządzania gospodarczego musi iść w parze ze zwiększoną demokratyczną rozliczalnością. W związku z tym komisja BUDG ubolewa, że Parlament Europejski nie jest zaangażowany we wszystkie aspekty reformy na równi z Radą, lecz jest jedynie konsultowany w sprawie proponowanego *rozporządzenia Rady* w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu.

Jeżeli chodzi o treść proponowanego rozporządzenia Rady, komisja BUDG zdecydowanie popiera wniosek Komisji dotyczący skreślenia art. 16 aktu prawnego, w którym dochody z grzywien nakładanych na państwa członkowskie zgodnie z art. 12 rozporządzenia przeznacza się na Europejski Instrument Stabilności Finansowej. Przekazywanie dochodów z grzywien w

¹ Zob. opinia komisji BUDG w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej 2023 (2022/2150(INI))

ramach procedury nadmiernego deficytu do budżetu UE jako „innych dochodów” byłoby w pełni zgodne z wieloletnim stanowiskiem Parlamentu, zgodnie z którym grzywny powinny być wykorzystywane jako dodatkowe dochody dla budżetu Unii². Jeżeli wniosek zostanie uwzględniony w akcie końcowym, komisja BUDG jest gotowa zapewnić niezwłoczne przyjęcie wymaganych zmian legislacyjnych w rozporządzeniu finansowym³, a mianowicie w art. 21 ust. 2.

Ponadto komisja BUDG obawia się, że zakończenie negocjacji przed końcem 2023 r. może nie być możliwe i wzywa do przyspieszenia rozmów.

Komisja BUDG zwraca się do komisji ECON, jako komisji przedmiotowo właściwej, o należyte uwzględnienie sugestii zawartych w niniejszej opinii w formie pisma, zgodnie z art. 56 Regulaminu, w sprawozdaniu w sprawie wniosku dotyczącego przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu.

Z wyrazami szacunku

Johan van Overtveld

² Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie zasobów własnych: nowy początek dla finansów unijnych – nowy początek dla Europy (2022/2172(INI)).

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (*Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1*).

**ZAŁĄCZNIK: PODMIOTY LUB OSOBY,
OD KTÓRYCH SPRAWOZDAWCZYNIĘ OTRZYMAŁY INFORMACJE**

Zgodnie z art. 8 załącznika I do Regulaminu sprawozdawczynie Esther de Lange i sprawozdawczynie Margarida Marques oświadczają, że przy sporządzaniu sprawozdania, do czasu przyjęcia go w komisji, otrzymały informacje od następujących podmiotów lub osób:

Tabela 1: Uwagi otrzymane przez **Esther de Lange**

Podmiot lub osoba
European Trade Union Confederation
European Environmental Bureau
Finance Watch
Social Platform
Business Europe
Sustainable Finance Lab
European Commission
European Central Bank
Dutch Ministry of Finance / Permanent Representation to the EU
German Ministry of Finance / Permanent Representation to the EU
Spanish Ministry of Finance / Permanent Representation to the EU
Portuguese Ministry of Finance / Permanent Representation to the EU
Danish Ministry of Finance / Permanent Representation to the EU
French Ministry of Finance / Permanent Representation to the EU
European Fiscal Board
Slovakian Ministry of Finance / Permanent Representation to the EU
Representation of Flanders to the EU
European Economic and Social Committee
Belgian Ministry of Finance / Permanent Representation to the EU

Tabela 2: Uwagi otrzymane przez **Margaridę Marques**

Podmiot lub osoba
EU PRES SPAIN
EU PRES BELGIUM
European Commission
Council of the European Union
PERM REP ES / Finance Ministry
PERM REP BE / Finance Ministry
PERM REP FR / Finance Ministry
PERM REP SK /Finance Ministry
PERM REP PT / Finance Ministry
PERM REP NL / Finance Ministry
PERM REP DE / Finance Ministry
Bruegel
Dezernat Zukunft

European Fiscal Board
Conselho de Finanças Publicas (PT Independent Financial Institution)
Foundation for European Progressive Studies
CEPS Think Tank
European Trade Union Confederation
Solidar
Finance Watch
Climate Action Network
German Council on Foreign Relations
Friedrich-Ebert Foundation

Powyższy wykaz sporządzono na wyłączną odpowiedzialność sprawozdawczyń.

PROCEDURA W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ

Tytuł	Zmiana rozporządzenia (WE) nr 1467/97 w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu	
Odsyłacze	COM(2023)0241 – C9-0172/2023 – 2023/0137(CNS)	
Data konsultacji z PE	12.5.2023	
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	ECON 12.6.2023	
Komisje opiniodawcze Data ogłoszenia na posiedzeniu	BUDG 12.6.2023	EMPL 12.6.2023
Rezygnacja z wydania opinii Data decyzji	EMPL 29.6.2023	
Sprawozdawcy Data powołania	Esther de Lange 30.5.2023	Margarida Marques 30.5.2023
Rozpatrzenie w komisji	7.11.2023	
Data przyjęcia	11.12.2023	
Wynik głosowania końcowego	+	36
	-	22
	0	1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Rasmus Andresen, Anna-Michelle Asimakopoulou, Manon Aubry, Isabel Benjumea Benjumea, Stefan Berger, Gilles Boyer, Engin Eroglu, Markus Ferber, Jonás Fernández, Giuseppe Ferrandino, Frances Fitzgerald, José Manuel García-Margallo y Marfil, José Gusmão, Eero Heinäluoma, Michiel Hoogeveen, Danuta Maria Hübner, Billy Kelleher, Georgios Kyrtos, Aurore Lalucq, Philippe Lamberts, Aušra Maldeikienė, Pedro Marques, Csaba Molnár, Siegfried Mureşan, Caroline Nagtegaal, Denis Nesci, Luděk Niedermayer, Lefteris Nikolaou-Alavanos, Piernicola Pedicini, Kira Marie Peter-Hansen, Sirpa Pietikäinen, Eva Maria Poptcheva, Antonio Maria Rinaldi, Dorien Rookmaker, Joachim Schuster, Ralf Seekatz, Marco Zanni	
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Fabio Massimo Castaldo, Esther de Lange, Valérie Hayer, Eugen Jurzyca, Chris MacManus, Margarida Marques, Erik Poulsen, Bogdan Rzońca, Eleni Stavrou	
Zastępcy (art. 209 ust. 7) obecni podczas głosowania końcowego	João Albuquerque, François Alfonsi, Theresa Bielowski, Sara Cerdas, Marie Dauchy, Andor Deli, Daniel Freund, Łukasz Kohut, Jeroen Lenaers, Lydie Massard, Maria Veronica Rossi, Vera Tax, Carlos Zorrinho	
Data złożenia	15.12.2023	

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI
PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ**

36	+
ECR	Bogdan Rzońca
PPE	Anna-Michelle Asimakopoulou, Isabel Benjumea Benjumea, Stefan Berger, Markus Ferber, Frances Fitzgerald, José Manuel García-Margallo y Marfil, Danuta Maria Hübner, Esther de Lange, Jeroen Lenaers, Aušra Maldeikienė, Siegfried Mureşan, Luděk Niedermayer, Sirpa Pietikäinen, Ralf Seekatz, Eleni Stavrou
Renew	Gilles Boyer, Giuseppe Ferrandino, Valérie Hayer, Billy Kelleher, Georgios Kyrtosos, Caroline Nagtegaal, Eva Maria Poptcheva, Erik Poulsen
S&D	João Albuquerque, Theresa Bielowski, Sara Cerdas, Jonás Fernández, Eero Heinäluoma, Łukasz Kohut, Margarida Marques, Pedro Marques, Csaba Molnár, Joachim Schuster, Vera Tax, Carlos Zorrinho

22	-
ECR	Michiel Hoogeveen, Eugen Jurzyca, Denis Nesci, Dorien Rookmaker
ID	Marie Dauchy, Antonio Maria Rinaldi, Maria Veronica Rossi, Marco Zanni
NI	Fabio Massimo Castaldo, Lefteris Nikolaou-Alavanos
Renew	Engin Eroglu
S&D	Aurore Lalucq
The Left	Manon Aubry, José Gusmão, Chris MacManus
Verts/ALE	François Alfonsi, Rasmus Andresen, Daniel Freund, Philippe Lamberts, Lydie Massard, Piernicola Pedicini, Kira Marie Peter-Hansen

1	0
NI	Andor Deli

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się